

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασιλή

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Αλέξης Παπαχελάς

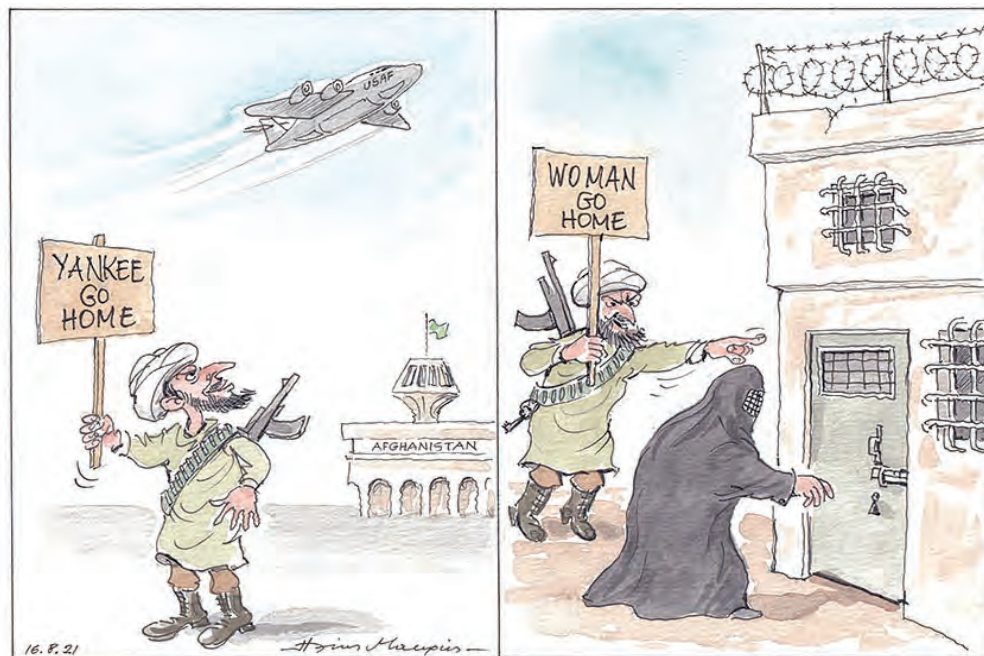
Το ραντεβού της Μέρκελ με την Ιστορία

Σκίτσο του Ηλία Μακρή στην «Καθημερινή»

Η Ευρώπη θα αναγκαστεί να ενηλικιωθεί. Την αφύπνισε αρχικά ο Τραμπ και τώρα η Καμπούλ. Το ερώτημα είναι: υπάρχει η σιβαρή ηγεσία που θα την οδηγήσει στον δρόμο της βίαιης ενηλικίωσης; Σε λίγες εβδομάδες η Μέρκελ θα αρχίσει να απασχολεί τους ιστορικούς. Αφήνει πίσω της ένα τεράστιο κενό ηγεσίας στη Γερμανία αλλά και στην Ευρώπη. Είτε συμφωνούσε είτε όχι μαζί της, η καγκελάριος ήταν το μόνο σχετικά σταθερό χέρι στο τιμόνι τα τελευταία χρόνια. Θα περάσει πολύς χρόνος για να αναδειχθεί η επόμενη Μέρκελ. Το στυλ της ήταν η αποθέωση της μη χαρισματικής ηγεσίας. Γνώριζαν όμως όλοι στο δωμάτιο ότι στο τέλος θα έβρισκε κάποια λύση, με καθυστερήσεις, με συμβιβασμούς, αλλά θα έβρισκε τη λύση.

Είναι παράξενο πως οι δύο μεγάλες κρίσεις που χειρίστηκε αφορούσαν και οι δύο άμεσα την Ελλάδα: η χρεοκοπία σε συνδυασμό με το Grexit και το προσφυγικό/μεταναστευτικό. Η ίδια ομολογούσε πολλές φορές ότι δεν καταλάβαινε πώς «δουλεύει» η χώρα μας. Διηγείτο ότι ως μαθήτρια στην Ανατολική Γερμανία πήγαινε διακοπές στη Βουλγαρία και κοιτούσε την Ελλάδα από τα σύνορα, απήγγελλε Ομηρο και σκεπτόταν πόσο τυχεροί είναι οι άνθρωποι από την άλλη μεριά του «φράχτη». Θαύμαζε την τέχνη της «κωλοτούμπας» και εξομολογείτο σε συνεργάτες της ότι «δεν ξέρω πώς ακριβώς λειτουργούν στην Ελλάδα, αλλά στο τέλος κάπως τα καταφέρνουν». Στην κρίση χρέους βάδισε σε ένα τεττωμένο σχοινί. Προσπάθησε να πείσει τη γερμανική κοινή γνώμη για την ανάγκη δανεισμού της Ελλάδας, αλλά το έκανε ακολουθώντας ένα «τιμωρητικό» μο-

Είναι παράξενο πως οι δύο μεγάλες κρίσεις που χειρίστηκε αφορούσαν και οι δύο άμεσα την Ελλάδα: η χρεοκοπία σε συνδυασμό με το Grexit και το προσφυγικό/μεταναστευτικό.

ντέλο δημοσιονομικής ασφυξίας για να πείσει τους Γερμανούς ψηφοφόρους. Αργούσε κάθε φορά να πάρει αποφάσεις, περιμένοντας μία ακόμη αναμέτρηση σε ένα κρατίδιο. Και άφησε το καταστροφικό Grexit να πλανάται έως την τελευταία στιγμή. Από την άλλη, είναι περίπου βέβαιο ότι ένας πιο αδύναμος ηγέτης στο Βερολίνο θα είχε ενδώσει στις πιέσεις για το Grexit αγνοώντας, κλασικά, τις γεωπολιτικές επιπτώσεις.

Στο προσφυγικό η Μέρκελ λειτούργησε σε πανικό όταν συνειδητοποίησε ότι βγήκε πολύ μπροστά και άγγιξε κάποιο ευαίσθητο νεύρο της γερμανικής κοινωνίας. Λειτούργησε πρακτικά επίσης, διασφαλίζοντας ότι οι ροές

θα σταματούσαν στην Ελλάδα. Από αυτή την εμπειρία έμεινε όμως μια βαθιά ανησυχία. Δεν ήθελε να ξαναζήσει τον εφιάλτη των ανεξέλεγκτων ροών και θεωρούσε ότι το «κλειδί» είναι ο Ερντογάν. Αυτό φάνηκε και φαίνεται καθαρά σε όλους τους χειρισμούς της έκτοτε. Η Ελλάδα θέλει μια ισχυρή Ευρώπη. Πρέπει να μας ανησυχεί ότι γεωπολιτικά η Ευρώπη περιθωριοποιείται και πως στον ορίζοντα δεν φαίνονται σοβαροί ηγέτες. Παρά λοιπόν τα «παράπονα» μας με τη Μέρκελ, που είναι βάσιμα, είναι πιθανό να φανεί η απουσία της. Ο κύκλος που ξεκίνησε το 1945 κλείνει τώρα. Στο κρίσιμο ραντεβού της Ευρώπης με την Ιστορία υπήρχε ρόλος για την κ. Μέρκελ.

ΑΥΓΗ Γιώργος Κυρίτσος

Οι μακροχρόνιες συνέπειες του Μητσοτάκη

Όπως λένε οι επιστήμονες, η Covid-19 έχει κάποιες παρατεταμένες συνέπειες, οι οποίες μπορεί καμιά φορά να είναι και μόνιμες βλάβες. Αυτό ισχύει στο ιατρικό επίπεδο, αλλά ισχύει και στο κοινωνικό και είναι ένας από τους κινδύνους της πανδημίας. Η πανδημία έδωσε την ευκαιρία στην κυβέρνηση Μητσοτάκη να νομοθετήσει μια σειρά πολιτικές που αντικειμενικά θα αλλάξουν μεσοπρόθεσμα, επί τα χείρω, την κατάσταση στην ελληνική κοινωνία.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη νομοθέτησε ρυθμίσεις που αφορούν την εργασία, την Παιδεία, τις συντάξεις, τη χρηματοδότηση της οικονομίας. Όλα αυτά έγιναν νόμοι μέσα στην πανδημία, χωρίς διάλογο και με την προσοχή της κοινωνίας στραμμένη στον πιο άμεσο και από κίνδυνο που συνιστά ο κορωνοϊός. Όλα, μα όλα, στρέφονται ευθέως εναντίον των εργαζόμενων τάξεων και οδηγούν σε περαιτέρω υποβάθμιση των λαϊκών τάξεων και σε ξεκλήρισμα της μεσαίας τάξης και των μικρομεσαίων, των τελευταίων μέσω του πλήρους αποκλεισμού από χρηματοδότηση.

Η Ελλάδα που υλοποιεί η Δεξιά του Μητσοτάκη θα έχει μερικές εκατοντάδες υπερπλούσιες οικογένειες, μια ελάχιστη μεσαία τάξη, που θα προέρχεται από την πολιτική, τη Δικαιοσύνη, από θεσμούς και προνομιακά επαγγέλματα

Οι αλλαγές στην Παιδεία είναι αυτές με τα πιο άμεσα αποτελέσματα, τη σφαγή των υποψηφίων και τη συρρίκνωση δεκάδων τμημάτων. Η ταξικότητα των επιλογών της κυβέρνησης εκφράστηκε με ενάργεια: Οι φτωχοί μπορούν να γίνουν ψυκτικοί, οι πλούσιοι μπορούν, στην ανάγκη, να αγοράσουν πτυχίο χωρίς το άγχος των Πανελλαδικών.

Το ότι η ανακοίνωση των εισακτέων συνέπεσε με το ταξίδι του πρωθυπουργού στις ΗΠΑ για να γράψει την κόρη του σε διάσημο και καλό και ακριβό πανεπιστήμιο, στο Yale, είναι αξιοσημείωτο. Είναι δυνατόν στο Μαξίμου να μην το είχαν προσέξει; Μια ισχυρή πιθανότητα είναι να έχουν απλά γραμμένη τη γνώμη της κοινωνίας. Να παινεύονται που κανένας τους δεν διανοήθηκε καν να περάσει από ελληνικό δημόσιο σχολείο. Να θεωρούν ότι χτίζουν προφίλ δυναστείας, ότι τεκμαίρεται η αριστεία τους. Και ο Μητσοτάκης αυτό προφανώς το έχει ανάγκη.

Κάτι τέτοιο προκύπτει και από τον κυνισμό και την επιδεικτική περιφρόνηση που επέδειξε και στο ζήτημα των πυρκαγιών. «Υποδείξτε μου λάθος, έχετε παράλογες απαιτήσεις, να

τα ασφαλίσετε, θα κάνω μπίζνες στα καμένα». Έτσι, κατάμουτρα και με υφάκι.

Προφανώς πορεύονται επίσης με την πεποίθηση ότι το γιγαντιαίο σύστημα της διαπλοκής και η συνθλιπτική υπεροχή στα ΜΜΕ είναι σε θέση να κοντρολάρουν κάθε ζημιά στο προφίλ του Μητσοτάκη.

Η πράξη όμως έδειξε ότι αυτό ισχύει μέχρι ένα βαθμό, ότι ο κόσμος είναι αγανακτισμένος με τα κανάλια, ίσως περισσότερο και απ' ό,τι με την ίδια την κυβέρνηση.

Η Ελλάδα που υλοποιεί η Δεξιά του Μητσοτάκη θα έχει μερικές εκατοντάδες υπερπλούσιες οικογένειες, μια ελάχιστη μεσαία τάξη, που θα προέρχεται από την πολιτική, τη Δικαιοσύνη, από θεσμούς και προνομιακά επαγγέλματα, και από εκεί και κάτω ένα ψιλοαρρυθμιστο χάος, με τις αμοιβές στο Δημόσιο να είναι ίδιες με του ιδιωτικού τομέα, και ένα υποτυπώδες κράτος με ισχυρή αστυνομία και υποβαθμισμένα δημόσια σχολεία και νοσοκομεία. Τα κουμάντα στα ήθη θα τα κάνει η Εκκλησία. Λατινοαμερικανοποίηση. Όσο περισσότερο παραμένει ο Μητσοτάκης τόσο πιο μόνιμες θα είναι οι ζημιές που προκαλεί στην ελληνική κοινωνία.